

Min tur

til

New York City

19. - 28. marts 2000

Indholdsfortegnelse

Emne	Side
1 Dagbog	3
1.1 Søndag den 19. marts 2000.....	3
1.2 Mandag den 20. marts 2000.....	4
1.3 Tirsdag den 21. marts 2000.....	5
1.4 Onsdag den 22. marts 2000.....	8
1.5 Torsdag den 23. marts 2000.....	10
1.6 Fredag den 24. marts 2000.....	12
1.7 Lørdag den 25. marts 2000	13
1.8 Søndag den 27. marts 2000.....	15
1.9 Mandag den 28. marts 2000.....	16
1.10 Generelt.....	17
2 Besøgte seværdigheder.....	19
2.1 Staten Island Ferry.....	19
2.1.1 Statue of Liberty	19
2.1.2 Ellis Island.....	19
2.1.3 Øvrige seværdigheder.....	20
2.2 World Trade Center.....	20
2.3 Central Park	20
2.4 Empire State Building	21
2.5 Hjemmesider	21

1 Dagbog

1.1 Søndag den 19. marts 2000

Turen startede som den skulle. Jeg mødte op på skolen omkring kl. 14.30, et kvarter før tid. Man måtte jo hellere være i lidt god tid. Der var blevet hyret en bus, som kørte os til Tirstrup Lufthavn, hvorfra vi skulle med et fly til København.

I Tirstrup Lufthavn fik vi fortalt, at det fly, som vi skulle fra København til Newark med var blevet aflyst på grund af tekniske vanskeligheder. Man havde angiveligt informeret rejsearrangøren om dette fredagen forinden, men denne havde ikke gjort sig nogle anstrengelser i at informere os. Folk var noget utilfredse med dette.

Snakken gik lidt frem og tilbage om, hvorvidt vi skulle tage til København nu eller dagen efter. Hvis vi valgte at tage flyet til København i morgen, skulle vi meget tidligt op, hvilket der ikke var mange, der havde lyst til. Konklusionen blev, at vi tog flyet til KBH nu, og måtte overnatte på hotel. I flyet til KBH sad jeg ved siden af min bedste ven fra folkeskolen, Mads, der nu bor og arbejder der.

Vi ankom til København fint og hurtigt. Nu skulle der bare findes et hotel for dem, da ikke alle havde nogle meget gode venner, som man ville genere ved at overnatte hos dem. Valget faldt på Hotel Absalon, der er lokaliseret i en sidegade til Istedgade. Kvarteret er ikke det bedste byen har at byde på, men der er åbenbart der man skal tage hen, hvis man vil have et billigt hotelværelse.

Uden mad og drikke duer helten ikke. Jeg indhentede en lille gruppe af de andre, som lige var gået. Lige inden jeg fangede dem, blev jeg tilbudt at kunne købe narko. Jeg afslog høfligt og gik videre. Vi fandt en restaurant. Maden var fin og det var stedet også, selvom det ikke er af første klasse.

Efter dette restaurantbesøg mødtes de fleste af os på en bar, Rosie McGees på Vesterbrogade. Jeg havde aldrig prøvet smagt en Guinness (irsk øl), så det skulle prøves. Jeg bestilte en Guinness bamse, og smagte på sagerne. Den smager mest af kaffe, hvilket ikke er særligt rart, når man ikke bryder

sig om smagen. Jeg nåede halvt igennem, da klokken blev ”jeg må heller komme i seng, hvis jeg skal være frisk i morgen tidlig”.

Jeg gik mod hotellet, og blev antastet af en prostitueret på Istedgade. Det var svært at få hende til at gå væk. Hun prøvede virkelig på at overbevise mig om, at vi skulle holde et lille møde, men det lykkedes hende ikke. Jeg gik ind på hotellet og straks op på værelset, hvor min værelseskammerat var ankommet cirka 10 minutter tidligere. Vi kom hurtigt i seng. Jeg sov godt, selvom sengen var lidt for kort.

1.2 Mandag den 20. marts 2000

Vi blev vækket af hotellets telefonvækningservice klokken 5.45. Jeg styrtede næsten ud af værelset, da jeg ville forrest i køen til brusebadet. Dette lykkedes næsten perfekt, men der var ikke megen tid til den gratis morgenmad, der følger med en overnatning på det hotel, så jeg måtte nøjes med noget juice.

I samlet trop gik vi til Hovedbanegården, hvor vi kom med et S-tog til lufthavnen. Jeg snakkede med en ansat i lufthavnen på vej derud. Der var nogle stop på vejen sikkert på grund af nogle signalproblemer. Vi kom der tidsnok, og kom med et fly efter en lille tur i den toldfrie. Desværre gik dette til Stockholm, men det var den eneste mulighed, vi havde, hvis vi ville over den lille pyt, der adskiller de to kontinenter.

Vi havde en times tid i Stockholm Lufthavn, hvor det var tid til at få røget noget. Jeg vidste, at flyet til Newark var røgfrit. Ni timer i fly. Inden man går ombord i et fly til USA får man et lille spørgeskema udleveret med en del stupide spørgsmål, som man skal udfylde, inden man lukket ind. Såfremt man var kriminel eller lignende burde man have kontaktet en amerikansk ambassade INDEN afrejse. Man risikerer at blive sendt tilbage med det første fly, hvis man har en dom. Det er en anelse for sent at skulle kontakte en ambassade, hvis man allerede sidder i flyet.

I Newark Lufthavn var det tid til paskontrol, eller skulle man sige pas og spørgeskemakontrol. Køen var lang, og der var nogle luger, der var lukkede. Det tog en del tid at komme igennem, men det lykkedes. Dernæst var der nogle toldpapirer, der skal udfyldes og afleveres. Heldigvis havde jeg

udfyldt disse i flyet, så jeg kom overraskende hurtigt igennem denne. Jeg skyndte mig at hente min bagage, og gik straks udenfor. Hvorfor mon ?.

Fra lufthavnen til hotellet var der i første omgang ingen transport, troede jeg. Bussen kom ti minutter senere, og vi var hurtige om at komme på bussen. Efter cirka en times kørsel gennem New Jersey og Manhattan, ankom vi til Hotel Aladdin på West 45th Street.

Det tog lidt tid at blive tjekket ind, men nu var det vist også ret så lige meget med hurtighed. Rejsen var lange, og mange mennesker var lidt trætte. Jeg skulle dele værelse med Jacob, en flink gut fra Polen.

Noget senere gik jeg med en gruppe op på Times Square, der ligger i nærheden af hotellet. Her var en masse mennesker i anledning af en ny Ice Cube CD. Vi delte naturligt op i nogle mindre grupper og gik lidt rundt for os selv. Jeg havde senere sammen med omkring 6 andre på en restaurant ved navn Tennessee Mountain på 45th Street, hvor det var blevet spisetid for os.

Efter middagen gik vi tilbage på Times Square, hvor vi tog undergrunden mod South Ferry, hvorfra Staten Island Ferry sejler. Det er kun de første 5 vogne, som åbner dørene på denne station, hvorfor vi kom med en station tilbage. En tur med undergrunden koster \$ 1,50. Herfra gik vi til færgen, der i øvrigt er gratis at benytte. Skibet sejler forbi Frihedsgudinden, hvilket er et imponerende syn, selv ved aftenstide, når det er blevet mørkt.

Da vi kom tilbage til South Ferry, tog vi toget tilbage til Times Square, hvorfra jeg gik tilbage til hotellet. Klokken var godt 10 om aftenen, og jeg var godt træt, så jeg gik i seng. Det varede noget tid, før jeg faldt i søvn, da larmen fra trafikken var for meget.

1.3 Tirsdag den 21. marts 2000

Jeg vågnede lige godt klokken 6, og stod op. Der var ingen kø til bad, hvilket var rart. Da der ikke var morgenmad på hotellet, måtte jeg selv finde et sted at spise. Jeg havde ikke lige tid til at finde noget ordentligt, så det blev McDonald's på 8th Avenue og 44th Street. Jeg troede, at det var som hjemme i Danmark, men nej. Her har man også morgenmadsmenuer, hvilket måtte prøves.

Klokken 8.30 var der afgang til J.P. Morgan, der ligger på Wall Street. Vi tog undergrunden fra Times Square til World Trade Center, og gik de få hundrede meter til Wall Street. Vi blev dirigeret op på 39. etage, hvor ”mødet” skulle afholdes. Det var ikke jordens mest spændende. Først præsenterede man virksomheden, dernæst et finansielt produkt man havde ”lavet”. Det sluttede med, hvilke karrieremuligheder man har i virksomheden. Her kan man udlede, at hvis ens karakterer er gode, kan man blive ansat. Erhvervs erfaring vil, som altid, hjælpe.

Mødet eller måske rettere reklameindslaget var forbi godt 11. Her havde vi 3 timers pause til dagens andet punkt, turens ultimative ”savlearrangement” eller højdepunkt rent fagligt. Denne 3 timers pause blev anvendt til en tur i China Town og Canal Street. Sulten meldte sig, og jeg og den lille gruppe, jeg var med, havnede på en kinesiske restaurant, hvor maden er meget billig. \$ 5 for mad og en sodavand, som man bliver mæt af. Vi fik set noget i de par timer, hvilket også var rart. Når man endelig er i en by New York, vil man også gerne se lidt af byen.

Jeg havde købt et fripas til undergrunden og busserne, der gælder i en uge. Med dette kort kan man tage toge og busser på Manhattan lige tå tosset, man vil. Jeg havde godt nok en enkelttoken tilbage, men den ville jeg have med hjem.

Klokken 14.15 var turen kommet til New York Stock Exchange (NYSE). Efter det obligatoriske sikkerhedstjek blev vi ført op i bestyrelseslokalet, en del almindelige turister ikke ser. Man havde et problem med metallet i mit bæltespænde. Vi havde jo trods alt et teoretisk kendskab til handel med værdipapirer, deres karakteristika, kursdannelse med videre, som den almindelige turist ikke har. Desværre må man ikke tage billeder på børsen, jeg ville ellers gerne have nogle. Det er meget interessant sted, der virkelig har en indvirkning på samfundsøkonomien, ikke bare i USA, men også den vestlige verden. Tag bare Sorte Fredag (29-10-1929), hvor børsen ”krakkede” og sendte økonomien i den vestlige verden ind i dyb lavkonjunktur, eller i Sorte Tirsdag i 1987, hvor man også oplevede store kurstab.

Vi blev introduceret til handelssystemet på børsen. De fleste ordrer kommer ind via computersystemet SuperDot. Er handlen stor, eller har brug for speciel opmærksomhed, bliver den printet på en terminal på børsen, og bliver bragt til specialisten. Børsen ejere stiller specialister til

rådighed, som sørger for, at handlerne glider i gennem og for en korrekt kursdannelse. En fondskode bliver håndteret af en bestemt specialist, men denne kan godt have flere fondskoder, som denne skal håndtere. Hvis den børsnoterede virksomhed er tilstrækkelig stor eller der er mange handler i denne fondskode, vil specialisten tilknyttet denne fondskode ikke have andre.

Afslutningsvis blev vi dirigeret op på en balkon, hvor man kan se ned på gulvet, hvor der handles. Og nej, det var ikke den, man ser på TV. Det var egentligt ikke overraskende, at handlen foregik forholdsvis stille i forhold til det, man ser på film. Et eller andet sted havde jeg alligevel håbet på, at børsmæglerne ville stå og råbe og skribe af hinanden, hvilket er det man ser på film.

Efter mødet tog en mindre gruppe, deriblandt mig, undergrunden til 5th Avenue og 23rd Street, og gik et par gader nedad, hvor vi havde hørt, at der skulle være nogle gode forretninger. Vi fandt dem ikke, men fik et tip om, at de gode forretninger er oppe omkring 5th Avenue og 42nd Street. Vi gik derud ad. Det blev en meget god gåtur. Vi havnede i en skobutik, hvor jeg ville have købt et par sko med lys, der blinker, når man går, til den lille mand, hvis de havde haft dem. Jeg fik et tip om, at en stormagasin ved navn Macy's skulle sælge sådanne, hvorfor jeg satte kursen derefter. På vejen gik jeg ind i en computerforretning, der havde næsten alt, hvad man skulle få lyst til at købe i den genre. Jeg købte computerspillet The Sims, hvis udgivelse var ventet med spænding.

Efter turen i computerforretningen var jeg forbi en hæveautomat, hvor jeg hævede \$ 100. Pengene får hurtigt ben at gå på, specielt de første par dage. Da jeg var i nærheden gik jeg ind i Empire State Building. Det var blevet mørkt, så der var ikke megen idé i at tage op i toppen, men nu havde jeg da i mindste været i bygningen. Jeg var en anelse træt, og ville hurtigt tilbage til hotellet, hvorfor jeg tog en taxa. Det skulle jo prøves, og overvældende dyrt var det ikke, \$ 4,50.

Vi skulle mødes på hotellet klokken 20, da det var meningen, at vi skulle på restaurant sammen. Det var ikke lykkedes at reservere plads, da varslet var alt for kort, og vi var for mange. Nogle begyndte at gå i små grupper, da dette besøg blev "aflyst". Da vi var en 15-20 personer tilbage, besluttede vi at prøve det Steak House, der ligger på hjørnet af 8th Avenue og 45th Street. De havde heldigvis plads til os. Det var rart at få noget spiseligt efter en lang dag. Der var fri øl med den menu, jeg og de fleste andre bestilte. En kande øl blev hurtigt til to. Jeg sov nogenlunde den nat, men jeg kom først i seng omkring klokken 23.

1.4 Onsdag den 22. marts 2000

Jeg vågnede godt klokken 7 efter en nattesøvn med nogle afbrydelser på grund af en gymnasieklasse fra Farums larm på gang. Jeg måtte vente i cirka 20 minutter på at komme i bad. Vandet var koldt og faktisk umuligt at få justeret til den rette temperatur.

Jacob og jeg blev hurtigt herefter klar til at gå ud for at få noget morgenmad. Det blev et lille sted på 8th Avenue og 46th Street. Maden smagte godt, og priserne var rimelige. Det var kaneldag for mig, så jeg kunne ikke undgå at få noget. Traditioner skal vel holds til et eller andet punkt.

Efter vores morgenmad tog vi linje 20 mod Church Street. Vi skulle besøge New York State Insurance Fund (NYSIF), der er en statsejet virksomheder, der opererer på markedsvilkår. I staten New York skal en arbejdsgiver have en forsikring for sine ansatte, mens de er på arbejde. Det der adskiller NYSIF er, at de skal levere denne forsikringsydelse til alle arbejdsgivere, der måtte ønske det. NYSIF må dog ikke investere i høj risiko aktiver, da man skal være sikker på, at der er penge til at dække skader, når der er behov for det. Private virksomheder kan jo vælge kunder fra. Forsikringen minder meget om det, vi dansker kender som sygesikringsbeviset. Mødet indeholdte de obligatoriske punkter; hvem er vi, hvad laver vi, hvilke karrieremuligheder har I hos os.

Efter dette punkt på ”dagsordenen” tog jeg med en mindre flok af gutterne til World Trade Center, også kaldet Twin Towers. Vi ville op på udsigtsetagen, der meget er lokaliseret på hedder 107. etage. Her er noget langt ned. Udsigten var enorm. Man kunne se meget langt ad Manhattan, visse dele af Brooklyn og Frihedsgudinden bare for at nævne eksempler.

Folk var ved at blive sultne, så turen gik til en Burger King, der ligger lige i nærheden. Maden er som man kan forvente af den slags steder. Det gode ved dette sted er, at man stiller en computer til rådighed, hvor man kan surfe gratis i 20 minutter. Dette udstyr er boltet fast, så man ikke kan rende med det, hvilket egentlig er forståeligt nok. Det koster jo emmervæk nogle dollaser. Selv tastaturet var skruet fast i en meget ubekvem stilling, der gør det svært at skrive noget. Jeg nåede dog at sende et par e-mails hjem.

Turen gik herefter tilbage til hotellet med undergrunden. Efter kort tid tog jeg undergrunden til South Ferry. Jeg havde været med Staten Island Ferry før, men det var om aftenen. Jeg ville gerne have nogle billeder. Jeg kom derned, sejlede frem og tilbage, og fik taget nogle billeder. På færgen mødte jeg et ægtepar fra Rødovre, der var i byen i anledning af deres 40-års bryllupsdag. Det kan godt være, at turen er en turistattraktion, men man tager ikke ligefrem af sted med den forventning at møde landsmænd derude i den store verden.

Efterfølgende var det meningen, at jeg ville en tur i Central Park, så jeg tog undergrunden i den rigtige retning, men stod af på 34th Street. Jeg ville kigge efter et bestemt par sko. Jeg fandt dem, men de kostede \$ 42, hvilket er noget mere end, jeg var villig til at betale.

Jeg ville lige ringe hjem for at fortælle, at jeg havde det fint. Efter et tip havnede jeg på Hotel Pennsylvania, lige som staten. Jeg havde skaffet mig nogle 25 cents mønter, så jeg kunne ringe i et par minutter, men ingen af telefonerne ville ringe op til et andet land. Ved siden af stod en telefon, hvor man kan betale med visa kort. Det var den eneste mulighed, der syntes at være. Jeg snakkede i godt 5 minutter, men måtte betale prisen \$ 20. Jeg følte mig snydt.

Jeg tog en taxi tilbage til hotellet. De andre var taget i teateret for at se Miss Saigon. Det havde ikke meget lyst til teater, hvorfor jeg på forhånd havde meldt fra. Jeg havde virkelig brug for et lille hvil efter en endnu en dag, hvor skoene havde fået et par ekstra kilometer på bagen.

Sulten meldte sig, så jeg måtte hellere komme derudaf. Jeg fandt en sammenblanding af restaurant og bar, hvilket ikke gjorde maden ringere. Det var noget af det bedste junk food, jeg nogensinde har fået. Priserne var tilmed yderst rimelige.

Da jeg kom tilbage på hotellet var jeg virkelig træt og noget tørstig. Jeg ville trække en cola i automaten i loungen, hvor der allerede sad et par fra Australien, som jeg faldt i snak med. De var meget flinke. Hvis bare jeg kunne huske, hvad de hedder. De var af den type, jeg gerne ville have bevaret kontakten med. Senere kom der nogle amerikanere, som jeg også snakkede lidt med. Så interessante var de heller ikke.

Før jeg vidste af det kom mange af dem, der havde været i teateret, tilbage til hotellet med en kæmpe overraskelse. Man havde samlet penge sammen og købt The Matrix på DVD til mig. Det var jo trods alt min 25 års fødselsdag. Jeg blev i loungen i nogen tid og snakkede med dem, der havde valgt at sætte sig der, selvom jeg helst ville i seng.

Godt midnat gik jeg op på værelset, hvor Jacob ankom 10 minutter senere. Vi snakkede i en halv times tid og gik i seng. Torsdag var endnu en dag, og vi skulle besøge nogle flere virksomheder, hvorfor man ikke skulle vise tydelige træthedstegn.

1.5 Torsdag den 23. marts 2000

Jeg vågnede omkring kl. 7.15, og stod op. Køen til badet var lang, men jeg kom igennem. Ligesom dagen forinden tog Jacob og jeg på en restauration i nærheden for morgenmad, hvorefter vi tog undergrunden til Den Danske Bank.

Dette besøg startede klokken 10.30 og varede i små to timer. Alle var bekendt med virksomhed og dens type, hvorfor en nærmere præsentation af denne ikke var nødvendig. Det obligatoriske punkt karrieremuligheder blev vendt, men det store emne var en slags tilstandsrapport over den amerikanske økonomi. Visse manglende nationaløkonomiske sammenhænge i økonomien blev vendt, eksempelvis mellem inflation og arbejdsløshed. Normalt vil den ene stige, når den anden falder.

Lige nu skulle den amerikanske økonomi være i højkonjunktur, hvilket blandt andet ses i form af lav arbejdsløshed og øget forbrug. Gennemsnitsindbyggeren bruger omkring 3% mere end denne tjener, hvilket er noget faretruende på længere sigt. Grunden til dette forbrug kan eksistere er, at aktiekurserne stiger, specielt indenfor IT området, der ifølge DDB holder økonomien oppe. Problemet heri er, at de fleste af disse virksomheder ikke tjener penge, hvorfor de vil gå konkurs, såfremt de ikke formår at gå vendt dette. Den lidt provokerende konklusion er, at den amerikanske økonomi sætter sin lid til de få børsnoterede IT virksomheder, der formår at vise en fornuftigt

økonomisk resultat. Dette faldt ikke i særlig god jord, idet det må antages at være noget mere kompliceret end som så. Det eneste jeg ville kunne tilslutte mig er, at aktiekurserne på IT aktier på et tidspunkt i fremtiden vil dykke, når det endelig går op for folk, at det ikke går at tilskrive en virksomhed stadig større værdi, når denne ikke er i stand til at vise økonomiske resultater.

Efter en hurtig frokostpause i Central Park var det tid til at besøge McKensey, der har domicil på East 52nd Street. Dette møde lignede mest af alt en virksomhedspræsentation med de obligatoriske punkter; Hvem er vi; hvad laver vi, hvad er jeres karrieremuligheder hos os. Denne virksomheder beskæftiger sig blandt andet med virksomhedsovertagelser og aktieudvidelser. Det er skam spændende område, men jeg ikke meget ud af det. Jeg var ikke den eneste, der havde nogle små problemer med at holde sig vågen !.

Efter det besøg var der nogle, der havde lyst til en tur på en bar, hvilket ikke huede mig. Jeg havde kun en skjorte med, hvorfor jeg ville købe en mere. Det var en anelse problematisk at finde en skjorte i den rigtige størrelse, men det lykkedes at finde en. Problemet var nu bare, at jeg ikke ville betale \$ 60 for en skjorte, som jeg vidste, at jeg kun ville få bruge for et par gange, så jeg måtte undvære en, hvilket passede mig fint.

Efter at være havnet på 6th Avenue og 52nd Street vidste jeg, at der ikke var langt tilbage til hotellet, så jeg ville gå der til. På 7th Avenue og 47th Street lå den McDonalds, hvor jeg gik ind. Jeg fik købt noget spiseligt og satte mig ned. Lidt senere satte der sig en pensionist ved samme bord, og vi begyndte at snakke. Det viste sig, at han var i flåden i perioden 1942-44.

Ved 6-tiden gik jeg tilbage mod hotellet efter det, der skulle have været et kort stop. På vejen "hjem" gik jeg ind i en souvenirbutik, hvor jeg købt en cirka 15 centimeter høj udgave af Frihedsgudinden. Det er næsten obligatorisk, at man skal have et eller andet med hjem fra en tur til denne by.

Da jeg kom tilbage til hotellet, gik jeg ind i loungen, hvor nogle af gutter sad og spillede kort. Det var rart hyggeligt, selvom jeg ikke var med til at spille. Efter nogen tid brød de fleste op, idet de skulle med på den guidede tur til Harlem. Jeg havde besluttet mig til på forhånd, at jeg ikke ville med, hvorfor jeg måtte finde på noget andet at lave. Heldigvis for mig kom det par fra Melbourne

ind i loungen kort efter. Vi snakkede stort set resten af aftenen. Omkring klokken 22 gik jeg op på værdset og gik i seng.

1.6 Fredag den 24. marts 2000

Jeg var vågnet flere gange i løbet af natten. Klokken var blevet 7, hvorfor jeg stod op. Der var selvfølgelig kø for at komme i bad, hvilket tog nogen tid. Vandet var som sædvanlig køligt, eller var det mig, der ikke kunne justere det.

Jeg ville prøve noget nyt til morgenmad, hvorfor jeg gik mod 9th Avenue. Hidtil havde jeg været i den anden retning. Alligevel havnede jeg på 8th Avenue. Noget nyt blev det alligevel til, idet jeg endte på Starbucks.

Efter morgenmaden gik jeg tilbage til hotellet, hvorfra vi havde charteret en bus, der skulle køre os til Madison, New Jersey, hvor Mærsk har deres nordamerikanske hovedkvarter. Turen derover tog en times tid, men så kunne man jo også få set lidt fra bussen, hvilket ikke var det mest imponerende syn, jeg havde set.

Mest af alt var emnet på besøget en præsentation af virksomheden. Et af punkterne her var containere, deres størrelser og historie. Det obligatoriske punkt karrieremuligheder blev vendt i uformelle omgivelser. Man havde lavet frokost til os på virksomhed, hvor der var danske medarbejdere tilstede, som man kunne snakke eventuel fremtidig karriere med. Det var vores sidste faglige arrangement, så vi fik et par tip om gode gåi-byen steder på Manhattan. Vi skulle jo først hjem søndag aften.

Arrangementet sluttede, og vi kom med en charteret bus tilbage til Manhattan. Nogle af pigerne havde overbevist chaufføren om holde ved 34th Street. Formålet var øjensynligt for at shoppe. Jeg kom med af bussen, og gik med et par gutterne over i Macy's. Der var ikke noget, der fandt et eller andet, som de ville have med hjem, selvom der blev brugt noget tid på at kigge på solbriller. Et sådant par var virkelig savnet. Der havde kun været en dag med overskyet vejr, og temperaturen havde flere gange ligget i underkanten af 20 grader celsius.

Vi havnede herefter på Herald Square, hvor vi sad i et stykke tid og fyrede vittigheder og andre morsomheder af. Det blev lidt for sjovt, da nogen gik langt i at finde på nye ting. En del af det at være i udlandet er, at chancen for at møde nogen, der forstår, hvad man siger er lille, selvom denne kan variere. Dette gør, at man kan sige nogle ting, som man normalt ikke ville.

Da folk ville videre, brød vi op. Jeg ville ind i HMV, mens de andre tog videre. Dette var egentlig tilsigtet. Jeg fik kigget på nogle DVD'ere i butikken, og endte med at købe Blair Witch Project. Dette skulle være en af de bedre gysere, der er lavet.

Jeg fandt en undergrundstation, og tog toget til 42nd Street og gik op til 45th Street. Jeg ville have noget spiseligt, hvorfor jeg tog på Tennessee Mountain. Jeg havde været der før, men stedet serverer noget godt mad.

Efter en god, men lidt tidlig middag, tog jeg tilbage til hotellet. Klokken var 17.30, og det var tid til at tage til New Jersey igen. Denne gang for at se en basketballkamp. New Jersey Nets tog imod Minnesota Timberwolfs. Det var en oplevelse, der ville noget. Nets kom hurtigt 10-12 point foran og holdt denne føring i lang tid, men Timberwolfs kom godt igen. Ved slutsignalet stod var Nets 1 point bagud, og havde to straffekast. Det ene blev misbrugt, hvorved der blev fremtvunget overtid, hvor Timberwolfs kom ud sejrende.

Efter kampen tog vi tilbage til hotellet. Jacob og jeg gik op på taget, og der kom et par stykker mere efter kort tid. Vi snakkede lidt frem og tilbage, mens vi fik noget Johnny Walker. Vi havde ikke flere arrangementer og næsten 2 døgn til afrejse, så ikke noget med tidligt op dagen efter. Det derfor lidt sent inden jeg kom i seng.

1.7 Lørdag den 25. marts 2000

Jeg vågnede flere gang i løbet af natten. Det var koldt, og tæppet var tyndt, hvorfor jeg endte med at tage tøj på for at holde varmen. Jeg vågnede lidt i 10, og spenderede tid på bare at være. Det kan man ikke i al evighed, hvorfor jeg måtte komme op og i gang.

Omkring klokken 11.30 gik jeg Jacob og jeg ud for at få noget morgenmad, og gik herefter i hver sin retning, da ville forskellige ting. Han havde vist en eksamensting, som ville forberede sig til. Jeg tog undergrunde til World Trade Center, hvor jeg havde fået fortalt, at der skulle være en god forretning med et godt udvalg i DVD'ere. Jeg fandt forretningen, men ikke film, som jeg var interesseret i at betale penge for at eje.

Jeg gik udenfor at satte mig ned. Jeg faldt i snak med en lokal. Hun var meget flink. Jeg måtte forklare, hvor Danmark ligger, da hun ikke havde en anelse. Jeg håber ikke, at denne kendskabsgrad er standarden.

Det var tid til at komme videre. Jeg tog toget til 34th Street, da jeg ville en tur op i Empire State Building. Jeg stillede mig i køen, og kom næsten hen til billetlugen, da folk blev fortalt, at man måtte vente i 40 minutter på at komme op EFTER man havde indløst billet. Det ville jeg ikke vente på, hvorfor jeg tog videre.

På vej ud så jeg en pæn plakat. Det var en tegning over Manhattan. Jeg syntes, at den var lidt for dyr, men den var pæn. På den anden side af vejen ligger en forretning, som også fører samme plakat, som jeg fandt nærmest ved et tilfælde. Det vidste sig, at kunstnere besøgte forretningen denne dag, og signerede plakaten, når man havde købt en. Jeg fik en snak med manden, der rent faktisk vidste lidt om Danmark. Han var imponeret over det fodboldresultater, som vi opnåede i 1992 og 1998.

Det viste sig, at der var gået meget mere arbejde i at lave den tegning, der er reproduceret til plakater, hvoraf jeg købte en. Den oprindelige tegning er 5 gange 7 meter. Kunstneren brugte angiveligt 12 timer om dagen i 4 år på at lave den, og temmelig mange blyanter !.

Jeg gik over i Bryant Park, der egentlig ikke er besynderligt stor. Parken fylder kun en blok, hvilket er cirka 200 gange 400 meter. Herfra kan man se The National Debt Clock. Dette ur viser, hvor stor den føderale nettogæld er. Hvert sekund eller to opdateres uret med det føderale budgetresultat for tidsperioden, hvorfor man til enhver tid kan se, hvor mange billioner nettogælden er.

Jeg tog tilbage til hotellet og gik ind i loungen, hvor jeg sad en der i et stykke tid. Nogle af gutterne var der også, så jeg var ikke alene. Det var en hyggeligt times tid eller tre. Lidt i klokken 9 var jeg sulten, og gik over på Beefsteak Charlies for at få noget spiseligt. Jeg vidste, at stedet ikke var blandt de billigste, men jeg gad ikke gå ret meget længere for noget spiseligt.

Efter middagen gik jeg tilbage til hotellet, hvor jeg hurtigt fandt nogle af de andre. Det blev til en øl på gangen, inden der var nogen, der brokkede sig over larmen. Nogle af os gik derfor op på taget, hvor jeg blev til midnatstid, hvor jeg gik i seng.

1.8 Søndag den 27. marts 2000

Jeg vågnede et par gange i løbet af natten, hvilket var blevet obligatorisk. Larmen var trafikken er hele tiden til stede, og det går ikke stille af sig. Vi skulle hjem om aftenen, men forlade værelserne klokken 11. Jeg brugte derfor noget tid på at pakke efter en tur i bad. Endelig kunne jeg få vand i den temperatur, jeg ville.

Efter at få bagagen sikkert låst inde i et specielt rum, hotellet har afsat til dette formål, gik jeg med en gruppe ud. Vi gik en del rundt og havnede på Museum of Modern Art. Det var ikke det, jeg helst ville. Udstillingen, eller rettere den del, der var åben, var gang okay. Der var en del ret flotte fotografier. Jeg kom derfor ind til halvdelen af den normale studenterpris.

Da vi havde set det, vi ville, gik turen til en McDonald's i nærheden. Det var en velfortjent brunch. Herefter deltes vi i mindre grupper, og aftalte at mødes på hjørnet af 5th Avenue og 60th Street senere. Jeg gik alene op i Central Park, der var lige i nærheden. Jeg ville bare være og nyde mi sidste dag i byen i stedet for at shoppe. Det kan man jo altid gøre.

På et tidspunkt var jeg trængende og satte mig for at finde et toilet, hvilket ikke var helt nemt. Det nærmeste jeg kunne finde var Hotel Plaza. Jeg gik overraskende ubemærket ind, og fandt toilettet. Her har man virkelig en mand ansat til at byde en velkommen, anviser et passende sted at foretage, hvad man nu skal, åbne og lukke vandet samt give en noget at tørre hænderne i. Dette er en meget speciel oplevelse, der skal prøves. Den slags er man ikke vant til derhjemme. Ved nærmere eftertanke kan denne service med rimelighed antages at være på dette hotel. Det er ikke ligefrem byens billigste hotel. Gæsterne betaler mange penge for at bo der.

Jeg mødtes med de andre fra den gruppe, der havde været på museum. Det blev besluttet at tage tilbage til hotellet. Inden vi nåede så langt, fandt vi en lille irsk pub på 8th Avenue og 49th Street. Det var tid til at sidde ned efter endnu en dag, hvor der blev gået en del.

Et par pils senere tog jeg alene tilbage til hotellet, men gik kort efter en tur på McDonald's. Det er ganske vist junk food, men jeg havde ikke megen tid tilbage, før det var tid til afgang. Jeg var tilbage på hotellet klokken 19.20 og fik udleveret min bagage og ventede den charrede bus, der skulle køre os til lufthavnen.

Lidt i 9 checkede vi inden, cirka 2 timer før afgang. Det var en anelse vemodigt at skulle hjem. Jeg havde mest af alt lyst til at blive et par dage ekstra, men der var ikke så meget at gøre. Jeg gik lidt rundt i lufthavnen i et sidste forsøg på lige at få de sidste oplevelser med. En tur i den toldfrie var obligatorisk.

Cirka kl. 22.45 gik vi ombord i flyet, hvilket var lidt senere end planlagt. Kort efter lettede vi, og var på vej hjem. Når man først sidder i flyet er situationen lidt anderledes, man vil gerne hjem, men man vil også gerne have blevet, hvilket er lidt af et dilemma. Vi fik serveret noget mad på dette sene tidspunkt

1.9 Mandag den 28. marts 2000

Midnat kom et eller andet sted ikke så langt ude på Atlanterhavet. Jeg var noget træt, hvorfor jeg ville prøve at få noget søvn. Dette er ikke let med al den larm, der er på et fly. Jeg havde helt glemt, hvor meget larm de 4 motorer samt passagerer egentlig laver. Det er under alle omstændigheder for meget larm til at få noget seriøs søvn, men det lykkedes af og til.

Langt om længe begyndte vi landingsprocedure for at kunne lande i København. Da vi var i en højde af godt 4 kilometer faldt jeg, måske ikke så overraskende, i søvn, og vågnede da flyet satte hjulene ramte landingsbanen.

Vi var landet planmæssigt i København, hvorfra vi skulle med bus til indenrigsterminalen. Jeg nåede at ringe hjem. Jeg mente, at det ville være en god ide at fortælle, at jeg havde det fint, og ville ankomme planmæssigt i Århus.

Alt klappede det sidste stykke hjem. Vi kom med flyet, fik vores bagage, blev fundet af den chartrede bus, der kørte os til Handelshøjskolen. Det var rart at blive hentet på skolen. Jeg pakkede lidt ud derhjemme, og prøvede det computerspil, jeg havde købt. Cirka klokken 19.30 gik jeg i min egen seng, og fik en lang og uforstyrret søvn.

1.10 Generelt

Manhattan er meget nemt at finde rundt i, så længe man ved, hvilket hjørne man gerne vil til. Kun den mest sydlige del af øen, samt enkelte gader i Harlem har rigtige gadenavn, resten er nummererede. Streets starter med 1st Street i syd, og går øst vest. Avenues starter med 1st i øst og går nord syd. Langt de fleste gader er ensrettede, men dette er der også system i. Vil man køre i bil syd på, tager man en avenue med ulige nummer. De lige nummererede avenues er ensrettede i nordlig retning. Vil man øst på, tager man en lige nummeret gade, og vest en ulige nummeret gade.

Trafikken slår alt, hvad man ser derhjemme. Det er som om at havne i næsten konstant myldretid. At parkere sin bil kan blive en meget dyrt oplevelse. Man må kun parkere i gaderne få steder, hvorfor man ofte vil være tvunget til at benytte sig af parkeringskældre, hvilket nemt kan koste \$ 8 for en halv time.

Folk i New York er ikke så uforskammede, som de ellers har ry for at være. Jeg kan dog godt se, hvor dette stammer fra. Folk har en større tendens til at sige deres ærlige mening uden at blive opfordret hertil. Disse udtalelser er ikke altid lige venlige, men det er den ærlige mening.

Dette kom til udtryk ved to forskellige lejligheder. Efter et restaurantbesøg den første dag, går jeg og en lille gruppe forbi en meget flot pige. Dette blev "kommenteret" på bedste hulemandsmanér. En vildt fremmed mand stopper op, og siger; "Dont loose your guts, guys, Go get her". Sikke en kommunikation over kulturelle grænser !.

En anden dag, hvor jeg var i nærheden af Empire State Building, var en bilist lidt uheldig. Han nåede lige ind i et forgængerfelt, da lysreguleringen blev rød, og ville bakke tilbage. Han er åbenbart ved at klemme en fodgænger, og blev opfordret i en vred stemme til at lære at køre bil.

2 Besøgte seværdigheder

2.1 Staten Island Ferry

Som nævnet antyder er dette en færge. Færgen, der ikke er helt ny, sejler mellem South Ferry og Staten Island. Denne tur er gratis, men dette faktum spiller kun en underordnet rolle i forholdt til antallet af passagerer. Færgen er endnu et transportmiddel for de lokale.

Udsigten fra færgen er grunden til, at antallet af turister på færgen er så stor. De seværdigheder, man kan se fra båden er mange, og er nogle af byens vartegn. Disse seværdigheder bør ses, hvis man har tiden til det. Disse beskrives nedenfor.

2.1.1 Statue of Liberty

Dette er nok en af de seværdigheder, der er virkelig er kendt verden over. Jeg tror, at de fleste mennesker i den vestlige verden har set et billede af denne. Desværre så jeg kun denne fra færgen. Statuen var oprindeligt en gave fra Frankrig, og er bygget omkring år 1880. Det er en fotografisk oplevelse at sejle forbi den ø, hvor denne seværdighed er lokaliseret, uanset tidspunkt på døgnet.

2.1.2 Ellis Island

Den ø har spillet en større rolle i den amerikanske historie end de fleste mennesker er klar over. Det er et kendt faktum, at den amerikanske befolkning overvejende består af efterkommere af immigranter.

I lang årrække blev denne ø, og de bygninger der findes her, anvendt som visiteringssted for immigranter. Når man ankom til landet, hvilket dengang var med skib, ankom man til denne ø, hvor man blandt andet skulle gennemgå en helbredsundersøgelse.

2.1.3 Øvrige seværdigheder

Andre seværdigheder kan ligeledes anskues fra færgen. Dette gælder eksempelvis World Trade Center, havneområde samt den sydlige del af Manhattan. Det meste af dette har mange folk set billeder af.

2.2 World Trade Center

Denne bygning skulle angiveligt være et slags centrum for verdenshandlen. Dette er dog ikke hele sandheden. Det er nok mere rigtigt, at verdenshandelsorganisationen WTO¹ har blandt andet har til huse her. Der findes flere udgaver af World Trade Center i flere forskellige byer verdenen over.

World Trade Center i New York er i virkeligheden to skyskrabere, der ser ud til at have de samme ydre mål. Det må med rimelighed antages, at disse bygninger er næsten identiske indvendige. Et underligt fænomen er, at der nogle gange ikke kan se toppen af bygningerne i skyet vejr, hvilket jeg selv har oplevet.

Man kan komme op i toppen af bygningen, hvis man skulle få lyst til dette. Turen derop koster \$ 11 mod fremvisning af studiekort. Udsigtsetagen er på 107. etage, hvilket måske ikke lyder af meget, men der er meget langt ned. Udsigten er enorm god. Man skulle angiveligt også kunne komme op på taget, hvilket må være en frygtindgydende oplevelse.

2.3 Central Park

De fleste mennesker i den vestlige verden har angiveligt hørt om netop denne park, og det er ikke uden grund. En tur i denne park er gratis, men vel tage entre, idet parken er overvældende flot og stor.

Jeg blev overrasket over parkens størrelse ved de lejligheder, jeg var der. Parken ser ud til at være cirka 1 kilometer bred og 5 kilometer lang. Faktisk er parken større end staten Monaco, hvilket er noget overraskende.

¹ Akronym for World Trade Organization

2.4 Empire State Building

Denne bygning er en de meget kendte steder, hvorfor der også er mange mennesker, der vil se denne. En tur op på udsigtsetagen, der ligger omkring 80. etage er et af de steder man bør besøge. Man bør lægge turen forbi denne om formiddagen, da køen er enormt lang senere på dagen, hvilket er hvorfor jeg ikke selv var oppe på udsigtsetagen.

Bygningen er placeret på hjørnet af 5th Avenue og 34th Street, og er meget nem at finde på grund af sit karakteristiske udseende. Bygningen var den højeste i byen, da den blev bygget. Siden hen er World Trade Center blevet bygget, der er noget højere.

2.5 Hjemmesider

Hvis man har adgang til Internettet kan man passende lægge turen forbi diverse attraktioners hjemmesider. Følgende tabel viser på hvilke adresser man kan finde yderligere information om ovenstående attraktioner.

Sted	Hjemmeside
Central Park	www.centralpark.org
Ellis Island	www.ellisland.org
Empire State Building	www.esbnyc.com/
Museum of Modern Art	www.moma.org
Statue of Liberty	www.nyctourist.com/liberty1.htm
World Trade Center	www.wtca.org